

i Thorshavn, bygger man nu Skoler rundt omkring paa Derne, og er det nødvendigt, at man ogsaa dertil kan faae den fornødne Jord. Jeg formener, at det af disse Betragtninger tilstrækkeligt fremgaar, at der er god Grund til at give en Expropriationslov med Hensyn til de forskjellige Anlæg, som omhandles i dette Lovforslag. Hvad angaar de enkelte Bestemmelser i Loven, da er i Overensstemmelse med Lagthingets Ønske Loven af 20de August 1853 angaaende Forpligtelsen til Jord's Afgivelse til offentlige Veie bleven lagt til Grund for Lovforslaget. Dette gjælder saaledes om § 1, der taler om, i hvilke Tilfælde en Kommunalbestyrelse kan forlange Jord afstaaet til Anlæg af offentlige Veie, om § 2, Stykke 1, som indeholder Forrifter om, hvorledes Kommunalbestyrelsen har at forholde sig ligeoverfor de enkelte Ciere og Brugere af den Jord, som ønskes indtagen til Veien, om § 3, der indeholder en Forfrist om, hvorledes der skal forholdes mellem de forskjellige Kommuner, hvem Veianlægget interesserer, naar Kommunalbestyrelserne ere uenige, og endelig om § 4, 3die Stykke, der indeholder Forfrist om, hvorledes der skal forholdes i Tilfælde af Omtagning. Alle disse Bestemmelser ere affattede i Overensstemmelse med Loven af 1853; baade med Hensyn til Form og med Hensyn til Indhold holde de dem saae til den nævnte Lov, som det er muligt med tilhørligt Hensyn til de særlige særpåsigte Forhold. § 4, 1ste og 2det Stykke, der handle om Fastsættelsen af Bederlaget, er, i Overensstemmelse med Lagthingets Ønske, affattet efter Forordningen af 23de April 1845 om Jord's Afstaaelse til Kirkegaardens Udvidelse, en Forordning, som ved en Lov af 1854 er udvidet til Færøerne. Hvad endelig § 5 angaar, som giver Regler om Erhvervelsen af Materialet til de nye Veie, da er dens Affattelse stemmende med Lagthingets Redaktion, og er med Hensyn til sit Indhold fuldstændig i Overensstemmelse med Lovforslagets øvrige Bestemmelser. Jeg kan derefter ikke skjønne Andet, end at alle de nævnte Forrifter i alt Væsentligt bør passere usforandret. Der staar endnu kun tilbage en enkelt Bestemmelse, som er af særlig særpåsigt Karakter, nemlig det andet Stykke i Lovforslagets § 2. I denne Paragrafs første Stykke er foreskrevet, hvorledes en Kommunalbestyrelse skal forholde sig, naar den vil expropriere et eller andet Jordstykke. Den skal underrette vedkommende Cier eller Brugere derom, og hvis denne mener, at det er et uløshjemlet Diemed, i hvilket Kommunalbestyrelsen vil expropriere Jorden, gives der en vis Frist til at forfølge Spørgsmaalet ind for vedkommende overordnede Autoritet. I andet Stykke gives der en Regel for det Tilfælde, at den Jord, hvoraf endel skal tages, ligger i Fællig mellem flere, Noget, der, som bekendt, ofte er Til-

fældet paa Færøerne. Den fraviger Bestemmelsen i første Stykke om, at Kommunalbestyrelsen specielt skal underrette den enkelte Lodsseier om den paatænkte Expropriation, idet den fastsætter, at det er tilstrækkeligt, at de fire største Lodsseiere hver faae en speciel Underretning, hvorimod de mindre Lodsseiere skulle nødes med den Underretning, der kan opnaas ved en offentlig Bekjendtgjørelse, nemlig Læsning til Kirkestævne og ved Bekjendtgjørelse i den Avis, som udkommer paa Færøerne. Denne Bestemmelse, som ved første Diekast kunde synes noget besynderlig, er ligefrem grundet i Forholdets Natur, ja, jeg tror, man kan sige, at den er ligefrem nødvendig, hvis man uden altfor uforholdsmæssig stort Besvær skal kunne naae at foretage Expropriationer. Forholdet paa Færøerne er nemlig det, at Udstykningen i Fællig drives overordentlig vidt. Det er meget ofte Tilfældet, at en Hauge eies af 30, 40—50 indtil 100 forskellige Lodsseiere, og det er ikke altid let at faae at vide, hvem disse Lodsseiere ere. Forholdene have udviklet sig saaledes, at det meget ofte er Tilfældet, at en Familie, som bor paa en Ø, i Aarhundreder har eiet Jord paa en anden, men overdraget Brugen af denne Jord til en anden Familie, som bor paa det Sted, hvor Jorden er beliggende, imod til Gjengjæld paa den Ø, hvor Overdrageren bor, at faae Jord i Brug, som tilhører den anden Familie. I saa Tilfælde — og disse Tilfælde ere meget almindelige — vil det ofte være uoverkommeligt at faae at vide, hvem Lodsseierne ere, idet Skjøde- og Panteprotokollerne meget ofte ikke engang ville give Underretning derom. Derfor er det distnok en aldeles nødvendig Bestemmelse, der her er given. — Bestemmelsen om Bekjendtgjørelsen i Avisen er bleven indsat af Ministeriet, idet Lagthingets Forslag alene gik ud paa at foreskrive Læsning til Kirkestævne. Jeg tror, det er en meget heldig Tilføielse, som er fremkommen fra Regjeringens Side. For de Lodsseiere, som bo paa en anden Ø, vil det ikke være let ved Læsning til Kirkestævne paa den Ø, hvor Jorden ligger, at faae Underretningen, men ved Bekjendtgjørelse i Avisen ville de faae den fornødne Kundskab om den paatænkte Expropriation. — Jeg anser efter det Ansøgte i det Hele de enkelte Bestemmelser for at være heldige. Kun er der et Par Forrifter, som jeg tror bør forandres. Dette gjælder Bestemmelserne i § 2 og § 4, 3die Stykke, om de Friste, der ere satte. I § 2, 1ste Stykke er der givet en Frist af sex Uger, inden hvilken den, som er misfornøiet med Kommunalbestyrelsens Beslutning om Expropriation, skal henvende sig til den overordnede Autoritet. Jeg tror, at denne Frist vil være for kort. Naturforholdene paa Færøerne føre med sig, at Samvæmmet mellem Derne ofte er afbrudt i længere Tid, stundom Maanedeg igennem. I saadanne Tilfælde vil der kunne